

**DE SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN**

(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)

A Swedish Monthly Journal.

ISSUED AT

WINNIPEG - - - MANITOBA.

The first and only Scandinavian paper ever issued in the Dominion of Canada.

Preparationpris, postporto inberäknadt, 50 cts. Lösenummer 5 cts.

Korespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, mottages med tacksamhet.

Agenter för Den Skandinaviska Canadiensaren önskas öfverallt och på alla platser, der våra landsmän finnas.

KONTOR: 713 Main str., Winnipeg - - - - - Man.

EMANUEL ÖHLÉN, REDAKTÖR.

Tidningen tryckes på Isländska tidningen Lögbergs tryckeri i Winnipeg.

Med anledning af Kapten Graham afgång från sin befattning som chef för Regeringens Åkerbruks och Emigrations Departement i Winnipeg afsändades till honom en adress med följande lydelse från Skandinaviska Filantropiska sällskapet i Winnipeg.

Winnipeg 6te April 1889.

Till Kapten W. C. B. Graham
Winnipeg.

H. H.

Som vi hört att ni ämnar afgå från Eder befattning som chef för Regeringens Emigrations Departement i Winnipeg, vi på vägnar af det Skandinaviska Filantropiska sällskapet i Winnipeg, kunde icke låta detta obehindrat passera.

Derför på vägnar af nämnde sällskap vi framträdde för att uttrycka vår ledsnad öfver att ni frånträder denne befattning, ty ni har icke allena fyllt Eder plats väl utan också i Eder handlingar sätt mot vår nation visat Eder synnerligen fruktiga och välgörande följaktigen namnet „Kapten Graham“ skall länge blifva ihågkommet bland Skandinaverna i denna provins såväl som af vår förening. Derför vi hoppas att ni vill emottaga denna vår enkla och värdefulla hälsning såsom ett minne af vår hjertligaste och innerligaste aktning och tacksamhet.

Innan vi sluta, vi önska säga: „må Guds välsignelse alltid följa Eder i hvarje Eder företag“.

I förhoppning att Ni vänligen vill ihågkomma oss, vi förblifva, på vägnar af det Skandinaviska Filantropiska Sällskapet i Winnipeg.

Eder mycket tillgifne

Pastor A. F. Johnson

M. P. Peterson

Christian Bruhn.

Följande skriftliga svar har af sådt Kapten Graham afgifvits till sällskapet på deras adress.

Winnipeg 15de April 1889.

Till Filantropiska sällskapet
Winnipeg.

Mine Herrar!

Ingen kunde läsa de många ord uttryckta i Eder brev till mig, och jag önskar att upphäva minnrande adress till mig, om jag kunde att för densamma

mottagande, han måtte hafva gjort någonting, om icke praktiskt likväl theoretiskt för att förtjena densamma.

Sedan mitt vistande i detta land i nära tjugu år, jag har med noggrant intresse betraktat de olika nationaliteter, som här byggt upp en stor nation. Jag säger detta icke endast om Manitoba och Nordvestern, utom om alla kolonier under det Brittiska väldet och, jag må säga, i alla dessa land, det Nordiska elementet är måhända sakt men säkert forcerande sin väg till framtiden. Det är många orsaker här till, som äro onödiga för mig att citera, likväl, det är ett välkänt faktum, att nordensmän och kvinnor äro de kraftigaste, bildadaste, energiska, ekonomiska och sist men icke sämst, mest Gudfruktiga. Derigenom deras stora framgång.

Mån från sydligare och mildare klimat hafva öfverträd från naturen följaktligen, der är ingen nödvändighet för personliga ansträngningar, då deremot nordens innellyggare beständigt måste vara på sin vakt för att anskaffa hvad naturen icke skänker dem.

Det är en lämplig citering, som jag ville återgifva från Horatius, nemligen „om Ni önskar en god kalf, göd honom och gif honom mjölken från två kor, men, om Ni önskar ett lejon, gif honom skummjölk och låt honom söka sig föda själf“. Detta, mina vänner, kan passande tillämpas på Nordens män och kvinnor. Ni hafven kommit till detta land med afsigt icke endast att förbättra Eder ställning, men, genom Eder erfarenhet och framgång inbjuda tusentals af Edra landsmän att dela med Eder de välsignelser af frihet och myckenhet som finnas att tillgå i detta mest gunstiga land.

Det är endast mycket få år sedan då den Skandinaviska nationen började röra på sig och berisa att den var snart kommande att intaga en framstående plats bland nationerna i Nord Western. Herr Öhléns ankomst bragte i dagen de slumrande åreer, eller om jag må begagna det ordet, drömmar, som de Skandinaverna, som voro här före honom, länge lyst. Han har varit den aktive ledare hvarigenom Skandinaviska kolonier hafva blifvit bildade i olika delar af landet och, huraväl jag icke alla gånger har gillat hans politik, likväl, jag kan icke annat än erkänna att i hufvudsak hans arbete har varit godt och vill i sinom tid blifva bemärkt genom mycket viktiga resultat. Detta kunde icke hafva gjorts af Herr Öhlén allena. Eder Herr M. P. Peterson, hvilken storartade frikostighet har jag fruktat, blifvit mycket tagen i anspråk, har lemnat hjälp af det mest värdefulla slag i detta goda arbete. Han har uppenberligen haft, djupt inpreglad i sitt sinne, sin Herre och Mästares ord „låt icke din högra hand veta hvad den venstra gör“. Honom Ni ären skyldiga i stor mån, välsignelsen af den kyrka Ni hafven och andra moraliska och religiösa institutioner bland Eder folk eller för att med ett ord säga honom är Skandinaviska folket i detta land skyldig under Guds välsignelse, allt som Ni håller heligt i Eder fädernesland. Jag behöfver icke säga mera eftersom jag vet han intager en

framstående plats i hjertan hos ett tacksamt folk. Andra hvars namn jag må nämmit hafva bidragt i detta goda arbete, Ni vet dem bättre än jag gör, men Ni hafven ett stort ofullbordadt arbete framför Eder, nämligen att skydda Eder folks rättigheter och dessa som komma efter Eder.

Hvad officiell hjälp Ni hittills hafven emottagit Ni veten bäst själfva. Hvem som har varit Eder bästa vän i officiella kretsar några af Eder åtminstone, vet. Huru löften hafva gifvits och hållits, I veten också likväl om dessa icke hafva godkändts af Eder, hursomhelst, i det kommande Ni hafven ett hjälpmedel i Eder egen hand, nemligen, valurnan. Låt Skandinaverna i detta land förenas tillsammans som en knut och de kunna erhålla hvad de hittills endast erhållit genom ödmjuk ansökan. Låt dem förenas i en stark falang, bring framåt de kloka förslager, som Ni alltid frambringa att bära frukt, gör Edra anspråk gällande och de skola med glädje uppfyllas. Det är på tid att Skandinaverna i detta land hade egen representant vid riksdagen, utan detta, jag fruktat framtiden blir bättre än det förflutna. Tag mönster af hvad Edra landsmän i Förenta Staterna hafva gjort. Se hvilken mäktigt kraft de ernått och deras stora inflytande i kommersiell, politiskt, litterärt och religiöst hänseende och säg till Eder själfva dessa förunderliga framsteg äro resultat af menckligt inflytande och energie, vi vilja göra sanna ledes och i Edra företag, må Gud välsigna Eder.

Hvilket somhelst som jag kan göra jag vill göra med glädje, icke förbehållsamt som den aflönade tjänstemannen gifver sin tid, men för landets skull och med stolt själfbelitenhet att jag skall bidraga litet murrbruk till den stora byggnad som Skandinaverna i Canada vilja bygga åt sig i framtiden.

förblifver jag
mine Herrar
Eder alltid tillgifne
W. C. B. Graham.

Nya Stockholm.

Tillad mig, Hr. Redaktör, att senda Dem nedersta Linjer om ett Besök jag nyliq afstog i „Nya Stockholm“.

Jeg havde allerede længe før jeg tænkte paa at forlade Norge, hørt adskilligt om de skandinaviske Farmere her i Canada, og da jeg først kom hid, var det en Selvfølge, at jeg havde lyst at se Forholdene med egne Øine, saafremt jeg dertil kunde faa Anledning.

Om Anledningen tilbød sig straks. Ved Henvendelse til det hervedsendte Emigrations- og Landkontor fik jeg straks Fribillet til Stationen White-wood, hvorfra man har den korteste Vej til Nya Stockholm vistnok den mest lovende skandinaviske Koloni i Canada.

Fra Whitewood er der nærpaa 3 norske Mil at gaa for man naar det første Hus i Kolonien. Den første og største Del af Veien er flad og let at gaa; den siste derimod — omkring QuAellefoden — adskilligt bakket og derfor værre at færdes paa. For Kjørsel er den rent meningsløs; men efter hvad jeg hørte, skal man ogsaa

omgaaes med Tanken paa at faa den ombygget.

QuAellefoden danner, kan man sige, Skillet mellem to Landskarakterer. Fra Whitewood og nordover lige til henimod Floden er Landet fladt og temmelig skogløst; men ved Siden af Floden og uordenfor den hæver Landet sig ganske betydeligt; Jordbunden blir adskillig kuperet og Skovna mer fremtrædende.

Heroppe er det „Nya Stockholm“ ligger. Skandinavene er altfor vandt med at leve høit oppe, til at de skulde føle sig fornøiet med det egentlige Prærieiland.

Det var rent en Fornøielse at færde deroppe i Kolonien blandt alle disse tilfærdige Menneker. Overalt hvor jeg kom, hørte jeg Lovtaler over den yndige Jord, der, uden at behøve Gjødning paa mange Aar, bar saa rigeligt, og som var saa let at dyrke, at man blot behøvede sætte Pløgen i Jorden. Mange af Kolonisterne havde i Hjemlandet gaaset og trellet sent og tidlig for at skaffe Føden til sig og sine, uden Udsigt til nogensinde at komme i selvstændig Stilling. Nu var sit som forandret for dem. Ved at opfylde de af Regeringen for Bortgivelsen af frit Land satte Betingelser havde de her Udsigt til om 3 Aar at sidde som Eiere af Gaarde paa 135 Tonder Land. Gaarde, der om nogle faa Aar utvilsomt vil have en Værdi af mange Tusind Dollars.

Alle Farmere roste Jorden. Derimod var der enkelte, som klagede over, at der var for lidt af Skog og Vand. Hvad det første angaar, maa det indrømmes, at Bygningstømmer er der altfor lidt af til at man af det kan opføre det nødvendige Antal Huse. Men Skog til Brændsel er der ingen Mangel paa; trætimod vil der være nok for en lang Aarrække. Og med Hensyn til Vandmangel, saa er Klagen visseelig ubefoiet. Jeg saa ikke andet, end at der var tilstrækkelig Vand paa alle de Gaarde, jeg besøgte, og ved at grave Brønde paa en rationel Maade vilde man sikkert have kunnet spart sig at gaa saa dybt, som enkelte havde gjort. De vilde ogsaa være urimeligt, om der skulde være Mangel paa Vand i et Distrikt, hvor der findes vandrige Elve og Ludjøer.

Landets Klimat maa siges at være udmærket. Middeltemperaturen om Sommeren er ca. 20gr. Cel-sus. Enkelte Dage kan være adskillig varme; men til Gjengæld er Nætterne kjølige og gode. Om Vinteren er Kulden om trent som i Norges og Sveriges Indland men da Luften er meget tør, føles den ikke meget. Kreaturerne kan næsten gaa ude hele Vintren og selv finde sig Føde. Præriegræsset er meget nærende, og da Sæen sjelden eller aldrig formaar at bedække det, er det tilgjængeligt for Kreaturerne den hele Vinter.

I Quapellafloden og dens Arme er der rigeligt med Fisk. Den er meget let at fange, og tillige velsmagende og nærende.

Jeg havde, Hr. Redaktør, megen Glæde af at se de gode og lovende Forhold, som Farmere levele under i „Nya Stockholm“, og jeg ønsker blot at flere Skandinaver, særlig Nordmænd, maatte slaa sig ned derude. Der er Plads for dem, og jeg føler mig forvisset om at om man hjemme i Norge kjendte til Forholdene her, vilde mange af dem, som

væreleu, søge hid, hvor det er saa

meget bedre at opnaa en selvstændig og uafhængig Stilling.

Deres ærbødige,
L. Stavnheim.

UPPROP TILL SKANDINAVISKA ALLMÄNHETEN.

Uti Nord Westra Territoriet, femton mil norr om stationen White-wood å Canada Pacific Jernvägen ligger ett Skandinaviskt nybygge med namnet Nya Stockholm. Hit anlända årligen flere personer för att genom tråget arbete söka skaffa sig och de sina en oberoende framtid. Några af dessa, som tro på Herren Jesus och vilja verka för hans rikes framgång, hafva slutit sig tillsammans till en Brödräfsamling och stå nu i begrepp om att uppföra en lämplig lokal, der de och de anländande nybyggarna kunde samlas kring ordet i stället för, som hittills skett, i nybyggarnes små stugor. Men som församlingen känner sig för svag att sjelf kunna utföra detta företag, vilja undertecknade härmed bedja den eller de, som arbeta för samma stora rikessak, att välvilligt tänka på oss med en skärf. Gåfvorna mottagas af Herr Emanuel Öhlén i Winnipeg eller någon af undertecknade och kommer redovisning härfor att godhetsfullt intagas i „Den Skandinaviska Canadiensaren“.

Nya Stockholm, Ohlen P. O. Assa den 15de Maj 1889.

E. Zakrisson C. O. Hofstrand
Ordförande Sekreterare
S. E. Strömberg
Skattmästare.

ODUGLINGARNE I AMFIKA.

Ur en „varning“ till emigranter, som står att läsa i den svensk-amerikanska tidningen Nordstjernan för den 14 nästlidne februari, meddela vi följande:

Men hvad skall göras med en mängd unga män, som komma till Amerika med goda skol eller till och med universitetskunskaper, men opraktiska, uppfödda i vällefad eller kanske i öfverflöd, ovana vid kroppsbete, okunniga om affärlifvet här och — värst af allt — okunniga i språket? Om dessa män visse att på den dagen då detta skrives flera tusen skickliga karlar, affärsmän, doktorer i de olika fakulteterna, fackmän i alla branscher, vetenskapsmän, filosofer, artister, prester, poetor och skribenter gå hungriga och hemlösa på Newyorks gator, så skulle de icke göra sig så brådt om sitt komma till det gyllene Amerika. En driftig landbrukare, en skicklig handverkare eller i korthet en god arbetare kan lätt nog slå sig fram här och med tiden blifva förmögen. Men dessa unga herremän som komma hit ha en skarp eklut att genomgå, och om deras mod eller deras uthållighet svigtar blott en enda gång, så gå de till botten.

Huru många svikna förhoppningar döljas icke i de djupa vatten som omflyta Newyork.